

JEDINI PRAVI BUNJEVAČKI LIST

Žacka dvaput misečno

CINA 2 DIN.

Subotica, 5 travnja 1940

U radiše svega biše, u štedišu još i više

veli naša stara poslovice. No, nama se čini, da se Bunjevci baš ne drže ove poslovice. Naš narod počinje da rasipa novac. I do sada se dešavalo da se malo više trošilo na svilu, sva-tove, tamburaše . . . Ali na to smo već na-vikli. To su bar stvari u kojima se dade uživa-ti. Ali da se novac uludo baca na novine, to nismo mogli ni pridpostaviti. Medjutim i to smo doživili. Mi imamo najskuplje novine na svitu: Bunjevačko Žackalo. Dati 2 dinara za jedan primjerak tušta je, to i mi priznajemo. Ni londonski Times ne košta toliko. Istina da ni ne vridi toliko. Ali ipak je naš list skup. A što je najinteresantnije, izgleda da sami čitaoci žele da list bude skup. Jer umisto da se prid-plate i da ga kupuju na taj način za 1.50, jer toliko stoji u pridplati, kupuju ga pojedinačno i plaćaju 2 dinara za primjerak.

Narode bunjevački, zar ne vidiš da srljaš

u propast. Izbacuješ pare. Kada ćeš se već opa-metiti. Jer to još razumimo što se pojedina naša gospoda nisu hteli pridplatiti oni imaju novaca da ga kupuju i pojedinačno po cini od 2 dinara. Ali drugi naši čitaoci, koji nisu tako bogati da to isto čine, to nam je već manje ra-zumljivo.

Osim toga i mi više volimo pridplatnike, nego one čitatelje, koji kupuju naš list po pri-mercima. Jer pridplata, to je kao neka vrsta penzijsice, to je već nešto na šta se možeš oslo-niti. Šta da radimo! Danas živimo u takva vri-mena, da svaki hoće niku penzijsicu. Pa zašto da baš mi budemo izuzetak.

Zato, narode bunjevački, pamet u glavu i pridplaćuj se na Bunjevačko Žackalo, jer ćeš samo na taj način zašparati mnogo novaca, a ujedno ćeš omogućiti i uredništvu lista da malko mirnije spava.

Aktuelno pitanje

Šta mislite, da je kojim slučajem bać Mar-ko sinator, te da je, recimo, još i Rada Lun-

gulov sinator, da li bi Ivan i Djido mogli biti pridsidnici?

Senzacionalno otkriće o priliku Bunjevaca

Raspravama o poriklu Bunjevaca ni kraja ni početka. Bunjevačko Žackalo, da već učini kraj tim raspravama, zamolilo je čuvenog historičara Dr Povistić Historija da konačno rasvjetli poriklo Bunjevaca. Čuveni naučnik se rado odazvao našem pozivu i odmah se dao na posao. On je pošao od pritpostavke da su Bunjevci najstariji među svim Južnim Slavenima i da su oni u ovim krajevima ostali još od prve seobe Južnih Slavena u ove krajeve i niže na Balkan iz Azije.

Slidići ovako trag Bunjevaca onim putem kojim su došli iz Azije naš naučnik došao je čak do Kine i tu je stao. U Kini je, naime, našao podatke, po kojima je zaključio da su Bunjevci kineskog porikla.

Evo na čemu bazira on svoj zaključak:

I Kinezi su složni kao i Bunjevci. Žene u Kini imaju isto toliko prava kao i žene kod Bunjevaca. I Kinezi vole piti kao i Bunjevci. Razlika je jedino u tome što Bunjevci piju čaj

sa rumom bez čaja, a ponekad i bez ruma sa rakijom. I jedni i drugi su zemljoradnici. I Kinezi imaju jednu vladu koju narod priznaje, a koju Japanci neće i drugu vladu koju Japanci priznaju a koju narod neće, kao što i Bunjevci imaju vodje koje nadležni ne priznaju i druge nametnute i samozvane vodje, koje pak narod neće premda se paradiraju sa bunjevačkim imenom. I kineske žene nose manje cipele nego što su im noge, baš kao i bunjevačke žene.

Naš naučnik je pošao još i dalje. On iznosi nika imena kod Bunjevaca, koja su čisto kineskog porikla. Na pr.: Ker-Ča-Nin, Ga-Ča-Nin Vu-Či-Dol, Baj-Nat, Ta-Van-Kut itd.

Osim toga kineski kao jedan od najstarijih naroda na kugli zemaljskoj u srodstvu je i sa drugim jednim tako starim narodom — sa židovskim. Prema tome Bunjevci su u srodstvu i sa Židovima, te zato ove i nazivaju senčanskim Bunjevcima.

Društvene visti

Nedavno je Udruženje Ličana u Subotici održalo svoju godišnju skupštinu, na kojoj je jednoglasno izabran za doživotnog pridsidnika g. Kurteš Miloš u znak zahvalnosti, što je ovo humano društvo u svakoj prilici novčano potpomagao.

★

Hrvatski Prosvjetni Dom u Subotici primio je tačno posli 10 godina čekanja dva uputnice po Din. 10.000.— od braće Ivandekića, koji su ovime postali članovi utemeljači i de facto, a ujedno su zapušili usta gospodi, koja su im pridbacivala, što navodno nisu ispunili svojedobno dato obećanje.

★

Udruženje Obrtnika u Subotici izabralo je za svog počasnog pridsidnika g. Vučković Dušana iz zahvalnosti, što je Udruženju sanirao finansije za ono kratko vreme dok je bio komesar.

★

Udruženje Gostioničara podnilo je tužbu protiv Božana, što pod Gradskom Kućom toči vino, a nije birtaš, niti plaća poreze kao drugi birtaši. Izgleda da su se sada odlučili na ovaj korak, jer ko vele, dok je bio sinator nismo mu mogli ništa, a sada on ne može ni sebi, ni nama ništa.

Stihotvorenija Lazice Makazice u narodnom desetercu

Ne pišem ja samo iz inata,
Novinar sam vam ja od zanata.
Šta je Neven, raboš, ili raport,
Pa čak sada i novo Žackalo,
Koje svakog žacka al' pomalo,
Svi su oni neznatni i mali,
Kojima još mnogo štošta fali.
Novinarstvo nije njima zvanje,
Ogromno je njihovo neznanje.
Iskustvo je novinarstvu baza,
A tog ima samo čika Laza.
Ne pišem ja kojekakve fraze.
Zašto imam velike makaze?
Ja vam neću praznu slamu
mlatit,
Jer mi za to niko neće platit,
Niti ću ja napadati koga,
— Mani se ti Lazo posla toga. —
Misto toga ja ću svakom kadit,
Pa ću se u hladovini hladit.
Planove sam te još onda skovo
Kad sam pokrenuo „Naše Slovo“
Mislim da sam time dosta kazo,
Pozdravlja vas Makazica Lazo.

**Kod nas na mnogim položajima
side ljudi bez kvalifikacija,
a u isto vreme mnogi dip-
lomirani ljudi nemaju nikak-
vog namještenja i lutaju tamo
amo po ulici gladni i žedni.
Zašto?**

EVO ODGOVORA:

U jednoj manjoj državici došao jedan stranac jednom svom poslovnom drugu.

— Vidite — kaže domaći prilikom jedne šetnje — ovaj metač ima maturu.

— Jadnik.

— I ovaj šofer ima maturu.

— Jadnik.

— I ovaj nosač ima maturu.

— Jadnik.

Šetaju se tako dalje, te će jednom onaj stranac da upita domaćeg:

— Recite mi, ko kod vas nema maturu?

— Ministar prosvite.

Ko je kome čestitao Uskrs

Chamberlain — Hitleru

Neutralci — obadvojici

Bać Marko — Djidi i Ivanu Ivandekiću

Srpski Kulturni Klub — bačkim Hrvatima

Bunjevačke novine — Blašku Rajiću

Subotičke Novine — Slobodnozidarskoj loži

Lacika Lipozencsich — Jugoslovenskoj Akademiji Znanosti i Umitnosti

Slobodan Miladinović — Stojanu Sekuliću

Rada Lungulov — D' Hontu

Nikola Rapajić — svima našim političarima bez razlike

Palfi Dezider — Prčiću Ivi detektivu

Hrvatski Fabuš — Funeru

Gospodja Lujza — Bunjevačkom Žackalu i to na finom papiru

**Mnogi misle da je dovoljno da
se promini pridsidnik u Subo-
tici, pa da sve bude u redu.
To još nije dovoljno.**

EVO ZAŠTO:

Jednom bolesniku nakon vizite reče ličnik:

— Evo napisao sam vam jedan lik, te uzmite ga svaka dva sata i to po jednu kašiku. Jeste li razumili?

— Razumio sam, gospodine doktore, ali molim vas da mi napišete i jedan sat i jednu kašiku, jer ja ni to nemam.

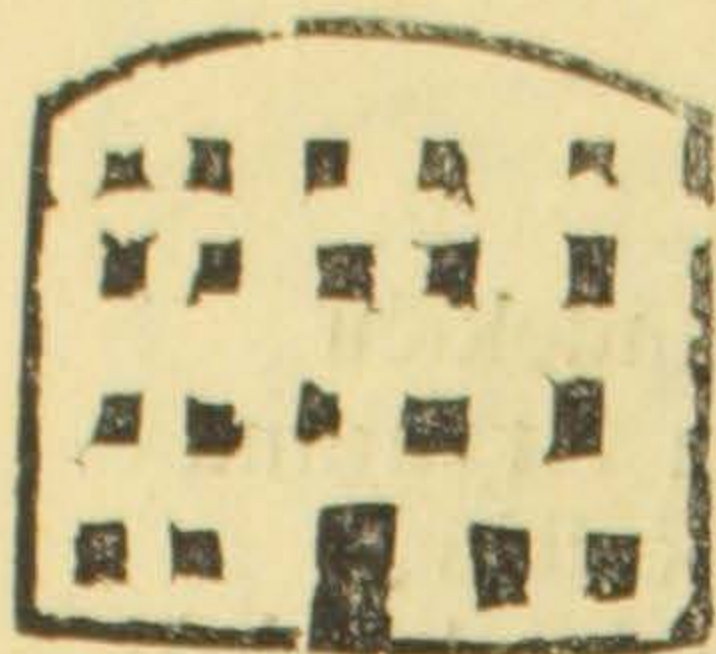

— Pomisli, juče umalo što se nisam našao sa tobom.

— Kako?

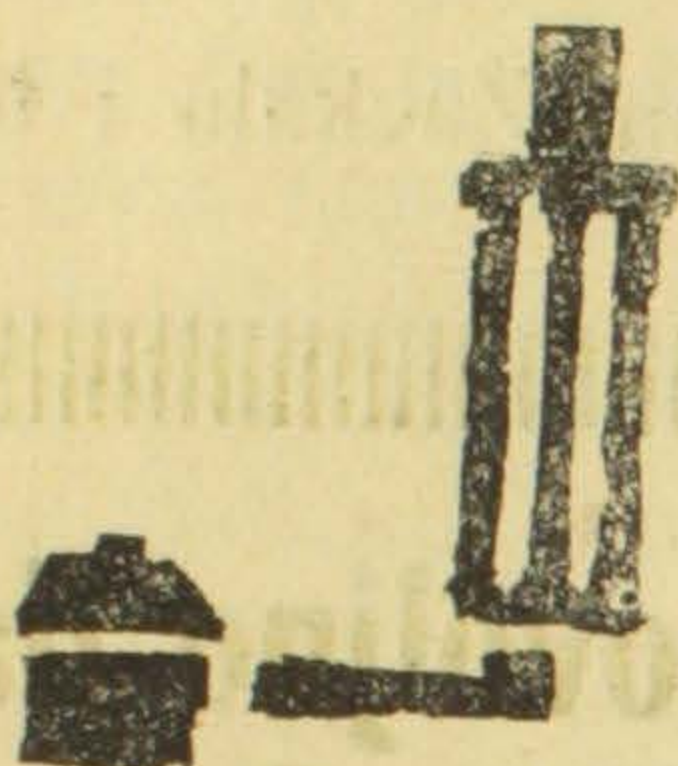
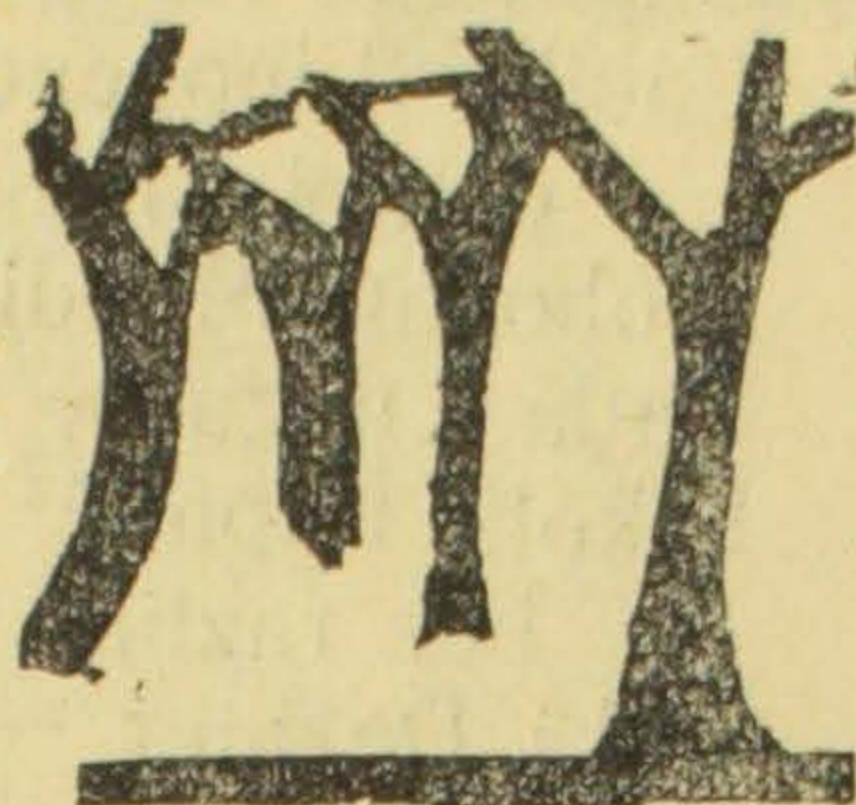
— Pa tako, Ti si nosač broj 2., a ja sam se našao sa nosačem broj 3.

Virovali ili ne

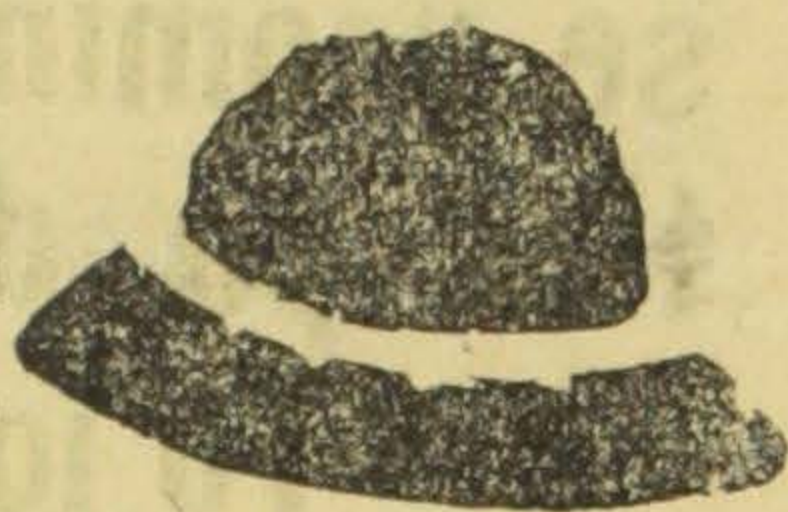
U Subotici postoji Hrvatska Sveopća Kreditna Banka, a u njoj nema niti jednog jedinog Hrvata činovnika.

U Subotici postoji Dudova Šuma, premda u njoj nema niti jednog dudovog stabla.

U Subotici postoji tvorničar, koji je izumio peć koja štedi na gorivu 50%, a posli je izumio cilindre koji štede takodje 50%, tako da možete imati peć koja grije bez loženja.

U Subotici postoji tvorničar, koji je sve Turke u Turskoj snabdio sa šeširima, a on sam ne nosi šešir svoje tvornice.

★

U Subotici živi jedan emigrant Rus, koji za ovih dvadeset godina nije bio zaposlen ni u državnoj, ni u gradskoj službi.

✱

U Subotici živi jedan ličnik kome su nikli jelenovi rogovi, i dok druge sa uspihom operiše, sebe nije u stanju.

Diplomatska aktivnost je na vrhuncu. Zato neće biti na odmet ako ponovimo ovu staru ali i sada aktuelnu stvarčicu.

Talleyrandu velikom francuskom državniku reče jedan strani diplomata:

— Gospodine, ja sam se pola dana mučio da shvatim šta ste mi napisali u pismu koje ste mi poslali, ali nikako nisam mogao da razumim sadržinu pisma.

Talleyrand je odgovorio slideće:

— Ja sam se pak pola dana mučio da napišem pismo onako da ga vi ne razumite.

I pored svih poznatih razloga još uvijek ima ljudi koji su voljni da se prime položaja pridsidnika Gradske Općine
Zašto?

EVO ZA OVO:

Jedan Jevrejin došao je da zaprosi kćerku bogatog perjaroša Kohna.

— Slušajte — reče mu Kohn — prije no što bismo dalje razgovarali, vi triba da znate da sam ja već bio zatvoren, žena mi je pobigla sa drugim, a moja kćerka već ima i jedno nezakonito dite. Da li nakon svega ovoga hoćete da je uzmete za ženu?

— Hoću.

— Pa dobro. Sad pak pričajte o sebi. Ko ste vi zapravo?

— Šta da vam tu pričam — odgovori mu prosac — ako ja i nakon svega toga hoću da uzmem vašu kćerku, onda možete si i sami zamisliti ko sam ja.

Svaka stvar ima svoje lice i naličje

LICE

Porezni Ured
Paličko jezero
Subotički Podsavez
Bunjevačka Jereza
Bačka
Naše Slovo
Ulozi osiguranja protiv leda
Bunjevačke novine
Vukić Franjo

NALIČJE

Bure bez dna
Rezervoar gradskih kanala
Segedinčev životni prostor
Podkožni čir
Krava muzara
Pomoz Bog čaršijo na sve četiri strane
Novac za sprovođanje izbora
Uzorak bez vridnosti
Majer Moric

Čik pogodi ko je

*Kosa sida, trbuh velik.
Volja čvrsta kao čelik.
A od kada ženu ima,
U Kasini stalno drima.*

Galerija naših velikana

Djido

Kažu da ima još i drugo ime. Ali pravo mu ime niko ne zna. Svi ga poznavaju kao Djidu. Bunjevcima je Djido, Srbima Djida, a unučadima Dida. Po zanimanju je političar, bar on tako tvrdi. Po rezultatu se još to nije moglo do sada zdravo primetiti. Dok ga je narod birao nije bio plaćen, a koko ga nije narod izabrao od toga vrmena je plaćen. Da je bać Marko bio na njegovom mistu bio bi zdravo bogat čovik. Istina da bać Marka ni ovako ne boli glava.

Djido je u jilu i piću umiren. Kad govori muca, dok se drugim štuca. Popularan je i omiljen, naročito medju Srbijancima u Subotici. Najbolji prijatelji su mu Dr Drago Dimitrijević i Boško Nikolić. Navodno i ovi njega vole isto toliko, koliko i on njih. Nekada je bio i nogometni sudac, ali za to neka mu Bog suđi. Do sada je već više sidio u buvari nego bać Marko u parlamentu. Elegantan je. Izraziti bunjevački tip, ali je bać Marko od njega bolji tip. Adonis je bio malo lipši, ali nije bio političar kao naš Djido. Nedavno je navršio pedeset godina života. To mu je najveća mana, jer sinator opet može još da bude, ali pedeset godina više nikada.

Mnogi naši političari su strašno zabrinuti zbog razvoja političkih događaja. Često ih zbog toga čak i glava boli.

TO JE ODPRILIKE KAO I OVO:

Sin jednog našeg gazde kada se ujutro probudio potužio se svojoj majci:

— Mamice, strašno me boli stomak.

— Ne mari ništa, sinko — reče mu majka — zato te boli stomak jer je prazan.

Dite se uminilo. Navečer došli su neki gosti. Medju njima i jedan naš poznati političar, koji reče domaćici:

— Gazdarice, molim jedan aspirin, jer me strašno boli glava.

Čuvši to mali sinčić reče:

— Ništa ne mari, gospodine, zato vas boli, jer je prazna.

**Bojedinu bunjevački
političari strašno
su zavadjeni medju
sobom. Zašto?**

ODGOVOR:

Dva derana se strašno potukla na ulici. Prodje tuda jedan gospodin i reče im:

— Ej, ej, dico, ne znate da morate da ljubite čak i svoje neprijatelje.

— To je tačno — odgovori jedan od dječaka — samo što mi nismo neprijatelji, već rodjena braća.

Senćanin u Beogradu

Jedan senćanski Bunjevac ode jednog dana u Beograd. Kako je bio obučen onako kako to i priliči pravom senćanskom Bunjevcu, mnogi Beogradjani su ga sa čudjenjem posmatrali. Dica su ga pratila svuda kuda je išao. Već čitava gomila dječaka išla je za njim. Najedamput se rasrdi i dreknu na dičurliju:

— Šta me tu pratite! Niste još vidili živog Bunjevca?

Faljen Isus!

Evo me opet, dragi gospodaru uredniče. Javljam vam da smo Uskrs srićno proveli. Istina je, da je bila veća zima nek na Božić, a da nije bilo šunke kuvane, jaja i jagnjećije pečence ne bi ni znao da je Uskrs, već bi mislio da je Božić. Obično na drugi dan kad mlađež idje u polivačinu ja sam znao, sist prid kuću na klupicu u gaćama i košulji, al ove godine je borme tribalo zagrnuti opakliju.

Daklem, pošto je prošlo Uskrs ja sad čekam, jel su mi rekli da će posli Uskrsa biti promine u Varoškoj Kući. Ja, istina, u to ne virujem, jel ta promina triba već davno da je nastala. Mene ko paora čovika zdravo čudi kako to može da bidne da imademo dva sinatora, a vlast je u šakama oni koji nemaju nijednog sinatora. Triba da je tako: čiji sinator onog i vlast. Al izgleda da tutekar kod nas u Subotici nije tako. Kod nas je tako, da što više sinatora sotim manje vlasti. Dok budemo imali deset sinatora, onda ćemo, izgleda, imati najmanje vlasti.

Pošto u politici nema ničeg novog da vam ispriopovidam kako sam ja podilio svinje mog pokojnog komšije Lojzije.

Lojzija je umro prija Uskrsa i ostavio je za

**Šta veli
naš Bodo**

sobom lip gazdašag. Ima tri sina i sinovi su mu sve lipo podilili kako je to još pokojni Lojzija za života bio naredio, samo svinje nisu znali da podile. Ostalo je 17 ranjenika i Lojzija je tako ostavio da polovinu dobiie najstariji sin Stipan, trećinu sridnji Joso, a trećinu od trećine najmladji Pere. Skoro su se već i potukli oko podile, al nikako da se nagode. Tako dodju meni, jel me već poznadu ko pametnog čovika a vidili su da i u novine pišem, pa me zapitaju za savit. A kako je kuća do kuće ja im kažem da dotiraje ranjenike. Oni to i učine. Reko ja sad njima: dete izmišajte ji sa mojim jednim ranjenikom koji se baš bolestan povaljivao po avliji. Oni i to učine. E, vidite, kažem ja njima, sad zajedno sa mojim ima 18 komadi svinja. Tako je, kažu oni. Dakle, od tog polak je 9, to je tvoje Stipane, trećina je 6, to je tvoje Joso, a trećina od trećine je 2 a to je tvoje Pere. To je svega 17 koliko ste i dotirali svinja, a meni ostaje moje jedno svinjče. Tako sam ja eto podilio svinje među njima, a tako su mi se zafaljivali da sam ji se jedva znao kurtalisati. Al i ja sam imo hasne, jel su u toj gunguli otirali i moje bolesno svinjče, a meni ostavili zdravo. A sad zbogom pozdravlja vas

Bunjevčić Bodo

političar novog kova,
i majstor slova,
bunjevački pisnik,
lipšeg doba visnik.

Da li znate

Kojim strankama je do sada pripadao Slavko Čićić;

Kojim strankama do sada nije pripadao Nikola Rapajich;

Kojim strankama će još pripadati Djurica Gavrilov;

Kojim strankama sada pripada Božan i Fister;

Kojim strankama neće još pripadati Djurica Pendžić.

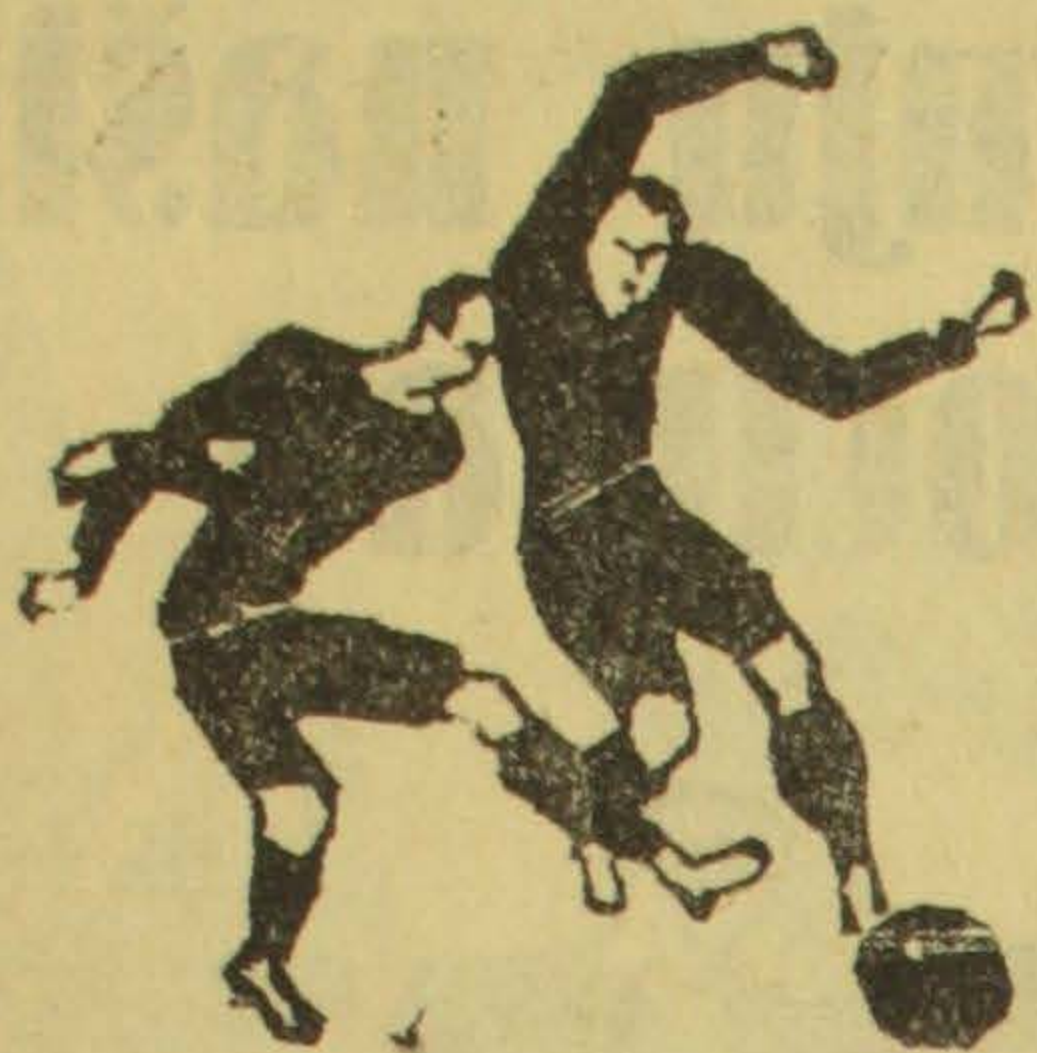
Neki naši političari drže nos suviše visoko. Da li je to opravdano?

NIJE UVIK. EVO PRIMJERA:

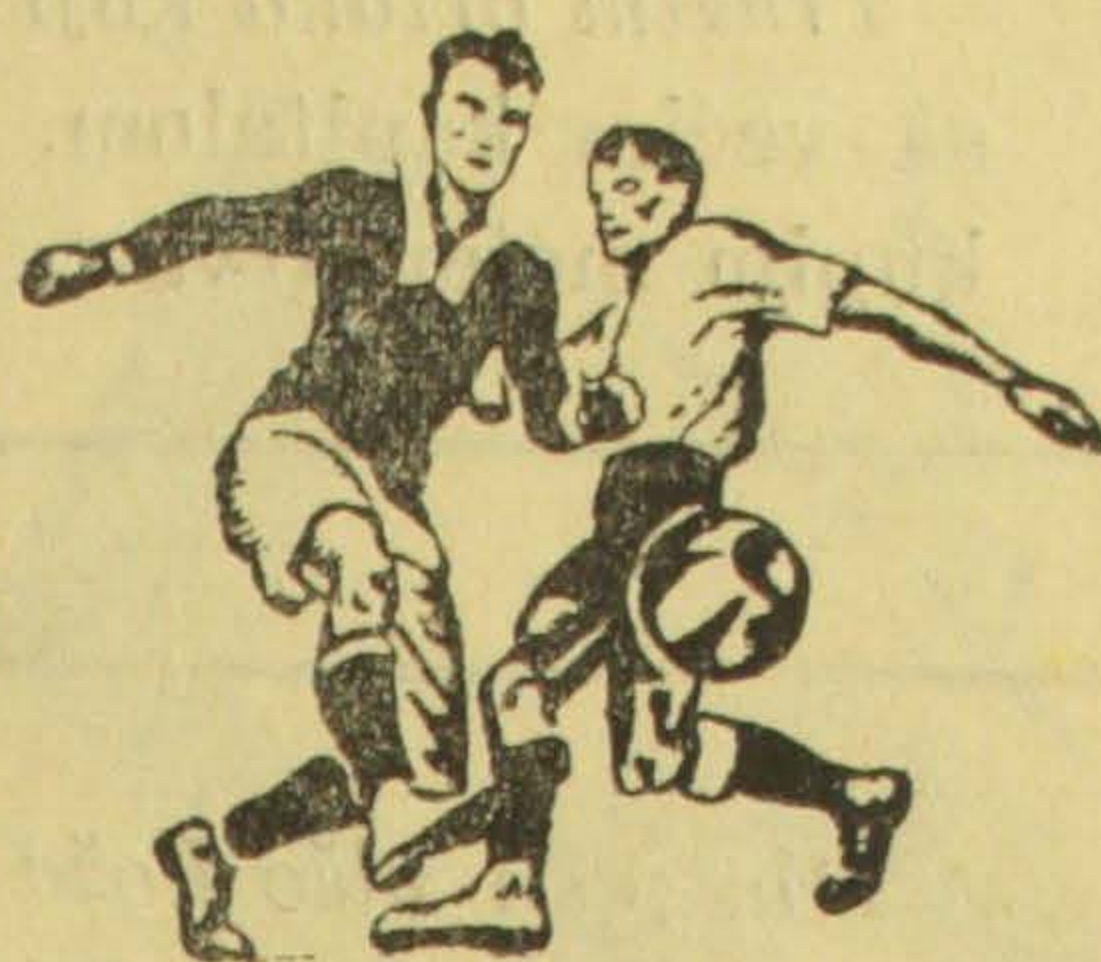
Jednog dana dodje Ivica u školu sa strašno dignutim nosom.

— Šta je to s tobom? — pitaju ga drugovi,
— zašto si tako digao nos?

— Pustite me na miru, — odgovori im tužno Ivica, — nisam ja ohol, već sam prinudjen da držim nos tako visoko. Jer su mi od tatinih pantalona sašili prsluk.

ŠPORT

Dotle je igrao nogomet dok nije sam sebi slomio vrat

Uvik smo tvrdili da je nogomet opasna igra, ali da je toliko opasna ni sami nismo znali. Na primer Bačkini igrači redom lome vratove. Već su se svi oženili ili u najmanju ruku virili. Još Netoj se najduže držao. Znao se je izvući iz najopasnijih situacija, ali ga je sudbina i njega najzad snašla. Dobrom igraču i valjanom čovčuljku naše najiskrenije saučeš-

će. Čudi nas jedino to, što učitelj i vodja ovih igrača Gavro Čović još nikako nije slomio sebi vrat. Izgleda da on bolje zna driblovati nego njegovi igrači.

HRVANJE

Hrvanje izmedju bać Marka, te Djide i Ivana još uvik traje. Bać Marko se još uvik ne da.

Mali oglasi

Tražimo još sposobnih ženskih radnih sila, koje su sposobne za svaki posao. Gradsko Pogavarstvo Subotica.

Nudimo Bunjevačke novine u većoj količini na prodaju. Papir fini, nije grub. Može se upotrijebiti za svašta. Uredništvo Bunjevačkih novina.

Tražimo još 5—6 sinatora u pomoć da bismo mogli srušiti bać Marka i drugove. Djido i Ivan.

Nike naše političare, koji su se dobro „plasirali“ kod svih režima te imaju dobre veze svako grdi.

Zašto?

EVO ZAŠTO:

Novim internacionalnim putem prema Paliću projuri jedan automobil i napravi strašnu veliku prašinu. Prolaznici skoro da se zaguše. Jedan od njih šav ljutit reče:

— Što su ovi automobili nenasni!

Vlasnik automobila, jedan debeli jevrejin, čuvši to, viknu prolaznicima:

— Zapamtite, automobil i protekciju grde samo oni koji to nemaju,

Žaljuju iz Barcelone

U Barceloni u jednoj sali za sudske rasprave stoji kip jednog golušavog muškarca. Pod kipom je ispisan slidići natpis:

JA, KOJI SAM DOBIO PARNICU, STOJIM EVO OVDI BEZ ODILA, KAKO IZGLEDA ONAJ, KOJI JE IZGUBIO PARNICU?

Srića u nesrići

Dva prijatelja se razgovaraju u Pučkoj Kasini:

- Prijatelju, oženio sam se.
- Čestitam.
- Ali žena mi je matora i gadna.
- Primi saučešće.
- Ali donila mi je jednu lipu veliku kuću.
- Čestitam.
- Ali kuća je izgorila.
- Primi saučešće.
- Ali u njoj je izgorila i moja žena.
- Čestitam.

Tražim ortaka koji raspolaže sa većim kapitalom. Hoću da kupim meter drva.

Dvi pa i više koža skinuće sa jedne lisice. Dr. Odvjetniković Prokator.

I Paličko jezero ima lip položaj pa ipak ne traži platu.

Izgubio sam

mindjuše sa brilijantima zajedno sa ženom. Molim čestitog nalazača da ženu zadrži a mindjuše da mi vrati.

Bogatašević Bruno
zemljoposidnik

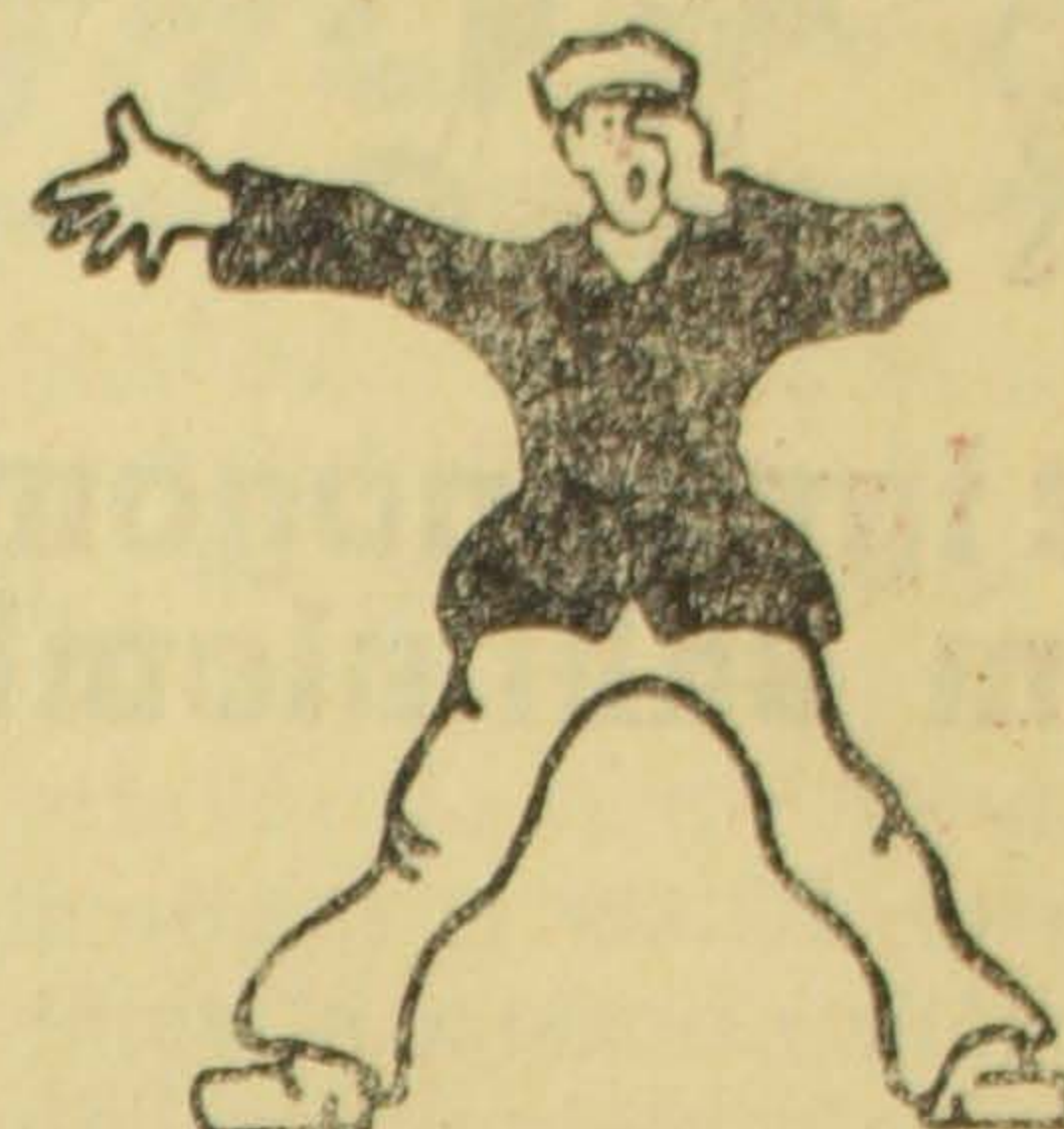
Neće vam ostati ni dlaka na glavi
ako ošišate kosu.

REBUS

Upotribljena odila kupuje po najvišoj cini Kohajda. Upotribljena odila prodaje po najnižoj cini Kohajda.

Od čega ovaj Kohajda živi?

U pažnju našim čitaocima !

Upozoravamo naše c. čitaoce da Bunjevačko Žackalo izlazi svakog drugog petka. Idući broj izlazi 19. travnja, zatim 3 svibnja itd. Uбудuće na ovom mjestu objavićemo uvijek tačan dan izlaženja idućeg broja. Dakle zapamtite:

Idući broj Bunjevačkog Žackala izlazi u petak 19 travnja.

Poruke uredništva

Molimo sva ona lica, koja ne žele primati list da nam ga vrate, jer ćemo ih u protivnom slučaju smatrati za pridplatnike, pa ćemo im list i nadalje slati.

Državnom činovniku Bunjevcu Hrvatu. — Hvala lipo na priznanju, ali umisto toga radije nam pošaljite još tih stvarčica, jer duha imate za to. Priposlatsu stvarčicu šampaćemo u jednom od idućih brojeva.

Ivi J. L. Hvala lipo na priznanju. Trudićemo se i nadalje.

Vlasnik i urednik *Grgo Prčić*, Agina ul. 7. Rukopisi se ne vraćaju. List izlazi svakih 15 dana. Pojedini broj stoji 2 dinara. Polugodišnja pretplata 20 din., godišnja 40 din. — Štampano u štampariji *Braće Fišera*, Subotica, I. Šenoe ul. 12. Telefon 629.